

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Wolfova zmaga.

Zadnje tedne se je malone vsa avstrijska javnost bavila samo z umazaniam perilom iz nemške domačije, in ko je prišlo do dopolnilne volitve v Trutnovu, je izgledalo tako, kakor da bi bili kanapé doživljaji gospoda K. H. Wolfa najusodnejšega pomena za vse nemštvo in njega prihodnost.

Volilni boj za Wolfov mandat je dobojevan in vzlic vsemu velikanskemu naporu združenih svojih nasprotnikov je Wolf zmagal. To je pojav, ki v mnogih ozirih zasluži pozornost, zlasti če se pomisli, da kakemu političnemu ali narodnemu gibanju ne dajo značaja programatične fraze, resolucije in teorije, nego vedno in povsod samo vodilne osebe.

Wolf, junak premnogih parlamentarnih afér, je gotovo jedna najmarkantnejših oseb v vsem javnem življenju avstrijskem, a ravno sedaj v tem boju se je izkazalo, da je pravi predstavitelj moralne in politične dekadence avstrijskega nemštva.

Wolf je vse prej kakor duhovit, znana polna mož, ali eleganten govornik ali dalekoviden politik. Ravnal se je po Beaconsfieldovem satiričnem izreku, da so psovke okrasni debat. Wolf je prišel na površje, ker je v trenutku, ko se je nemški narod z vso besnostjo lotil boja za zopetno pridobitev izgubljene suprematije, znal ubrati najradikalnejše akcente in sploh nastopal s tisto burševsko korajžjo in brezobraznostjo, ki so jo Nemci v boju zoper Badenija pričakovali in želeli, a je razen pri Wolfu niso našli pri drugih poslancih. Ko je potem Badeni leta 1897. dal Wolfa iz parlamenta odgnati v ječo, tedaj je vse nemštvo vzplamtelo za tega moža, a dvo-boj z Badenijem mu je pridobil največji nimbus. Wolf je postal nekaj paladin vse-nemške ideje, poleg katerega je celo Schönerer izginil. Od skromnega žurnalista se je povzpел do vodilnega moža avstrijskega nemštva, in so vse druge nemške stranke

takorekoč pred njim trepetale. V tem se pač zrcali politična dekadence avstrijskega nemštva.

Tako hitro, kakor je vzletel Wolf, je pa tudi padel in skoro bi rekli, da se je nad njim maščevalo, kar je on storil dr. Steinwenderju, ki je v vsakem oziru Wolfa daleč presegal, a je danes vendar politično mrtev.

Wolfova zadeva s sedanjo ženo prof. Seidla še danes ni natančno pojasnjena. Govorila sta samo Seidl in gospa Tschanova, Wolf sam ni dal nobenega razjasnila, pa tudi ni dal prilike, da bi kako nepristransko razsodišče stvar preiskalo in potem izreklo svojo sodbo. Naj si bo že na celi stvari karkoli, škandalozna je in ostane ta aféra, kakor je škandalozen nastop prof. Seidla, ki je sramoto svoje žene razobesil v javnosti, in kakor je škandalozen nastop gospe Tschanove, ki zapeljivca svoje hčere javno zagovarja in povzdiguje proti svojemu zetu. Ves ta gнусni škandal postavlja v jako značilno luč tisto proslavljeno nemško Gottesfurcht und fromme Sitte, o kateri se tolikrat široko-ustno govori in piše.

Wolfa je cela aféra omadeževala, in dokler ta aféra ne bo vsestransko pojasnjena, dokler ne bo brez dvojbeno dokazano, da Wolf ni storil nič, kar bi bilo zanj sramotno, kar bi metalo kako senco na njegov značaj, dotlej ostane ta madež na njem.

Trutnovski volilci so vzlic temu madežu Wolfa volili, a prav to je dokaz moralne dekadence mej avstr. nemštvom, dokaz propadanja. Wolf morda res ni ničesar storil, kar bi omadeževalo njegov značaj, kar bi ga delalo kot človeka nevednega biti ljudski zastopnik, morda je res cela zadeva tako malenkostna, kakor jo predstavlja gospa Tschanova, ali dokazano to ni. Seidlove obtožbe je Wolf samo zanikal, ni jih pa ovrgel, nego se postavil na stališče, da je bila stvar dognana v tistem

trenotku, ko je bil dokončan dvoboj mej njim in Seidlom.

Kaki nagibi so vodili trutnovske volilce, da so vzlic vsemu temu Wolfa vendar zopet izvolili, je naposled postranska stvar. Naj so odločile osebne simpatije, ali nasprotje proti Schönererjevemu terorizmu, ali vera, da nemštvo Wolfa ne more pogrešati, dejstvo samo, da je bil omadeževani kričač Wolf izvoljen, je jasen dokaz, da je politična in moralna razsodnost mej Nemci padla na jako nizko stopinjo.

Sicer pa Slovenci nimamo pravice, dajati Nemcem lekcije o politični morali, dokler so ljudje kakor dr. Šusteršič, Vencajz, Žitnik ali Jaklič itd., zastopniki slovenskega naroda v javnih korporacijah in zaupniki slovenskih duhovnikov.

Wolf je zmagal, ali svojo veliko ulogo v javnem življenju je vendar zaigral. To, kar je bil poprej, ne bo nikdar več, in kakor se Šusteršiču, če se prikaže, zabrusi »žlindra« v obraz, tako se bo godilo tudi Wolfu, kajti votum volilcev je le izraz slepega zaupanja, ne obsega pa rehabilitacije. Wolf bo ne samo v parlamentarnem smislu divjak, ampak bo morda v parlamentu tudi res še kdaj divjal, ali upliv njegov je pri kraju in sesti bo moral tja, kjer sedi kak Šusteršič.

Pujsi v kutah.

Vse bi se naposled klerikalcem še odpustilo, a strašne demoralizacije, ki so jo zanesli mej narod in ki jo sistematično goje, se ne more in se ne sme odpustiti. Če že ni varna nobena hranilnična knjižica, če človek že niti umreti več ne more, ne da bi mu kak klerikalec ne segel pod vzglavje, če se ljudstvu že na vsak način mora z vsakovrstnimi sleparijami izvabljeti denar, naj že bo, ali to zapeljavanje h krivi prisegi in to svinjarstvo, ki ga gotovi ljudje uganjajo celo v cerkvi in v spovednici, to vpije do neba.

Razudanost v spolskem oziru je zadobila mej duhovščino take dimenzije, da

so pošteno misleči cerkveni krogi že v strahu, kam to dovede in je nedavno tega odlični bavorski duhovnik javno izpovedal: S prikrivanjem se nič ne doseže, treba je odstraniti vzroke tem nečuvnim škandalom. To še ni najhuje, če ima kak duhovnik svoj harem, če se lovi za vsakim krilom v fari, če se zgode v farovžu detomori, ali če gre duhovnik v Zvonarske ulice, drugo jutro, pri belem dnevu, da ga vidijo vsi ljudje, pa pride zopet tja iskat — pozabljene naočnike. Gode se še vse hujski škandali, ki provzročajo neizmerno pohujšanje, in katerih nikakor ne paralizuje to, da je tudi še duhovnikov, ki pošteno žive.

Kar pa nas navdaja z največjim ogorčenjem, kar mora v vsakem človeku, ki ga liguorijanstvo ni popolnoma poživinilo, vzbuditi svet srd, to je npravno kvarjenje otrok. Tudi to se dogaja, dogaja na način, ki kaže perverzno naturo gotovih ljudi. Proti tem počenjanju gotovih ljudi ni družega sredstva, kakor javnost. Lepe te stvari niso in mi jih ne objavljamo radi, ali če se hoče temu počenjanju konec narediti, se mora nastopiti javno in pribiti konkretne slučaje, da se bo ljudstvo moglo varovati — pujsov v kuti. To hočemo storiti tudi danes.

V Trnovem na Notranjskem imajo letos, po preteku osmih let, zopet misijon. V nedeljo popoldne je bila pridiga o nečistnikih. Misijonar je v pričo otrok govoril take svinjarije, da je ljudi zona spreletavala. Pravil je o počenjanju na št. 13. in da so liberalci iz ostudnosti napravili dotično hišo. Ljubljana ima, tako je govoril mož, sila mnogo pohablencev samo radi nečistosti; vsi blazni na Studencu so bili nekaj nečistniki, sploh nečistnikom ne zadostuje ženska, celo živine se lotijo. V obče je mož govoril o nečistosti kakor kak izkušen rufijan. Kar je pripovedoval, se sploh ne da tako priobčiti, kakor je bilo povedano. In o vseh teh svinjarijah je razpravljajal pred

LISTEK.

Predpustno pismo.

O letošnji zimi bi se lahko trdilo, da s predpustom vred — nori, o obeh skup pa bi lahko pel, da se držita kot kmetska nevesta. Glede zime prerokujejo optimisti, da jo bo še »igrala«, glede predpusta pa so si pesimisti v laseh, ker ga je samo še tri tedne — dovelj za tistega, ki hoče priti še pod »havbo«, pa tudi za tistega, ki — havbe nemara! Oni, ki so samskega stanu naveličani, morajo vsekakor hiteti, kajti maskarade se začnajo, in pustni torek s Sokolovim izletom na dnu morja se že pismeno napoveduje.

Na predpust me je pa opozoril danes ljubljanski generant socijolog dr. Janez Krek, ki je šel v šenklašč v talarju s — klobukom na glavi — maševati. Ker ni bilo vetra, da bi mu morda kapo odnesel, sem ugal, zakaj je rajše pokrival glavo s poklofutanim klobukom, slednjič pa sem razvozljaj to uganko vendarle, in sicer s pomočjo nekega klerikalnega absolutista, ali kako bi mu rekel. Dr. Krek bo v kranjskem deželnem zboru »compagnie-commandant« opozicije, dr. Šusteršič obstrukcije, dr. Brěje bo pa v vsakem slučaji, če bo treba, hornist, ki bo »alarm«

trobil, to se pravi, če ne bo kak drug veter — mednje udaril. Tak vojni načrt imajo klerikalci pripravljen za tekočo sesijo dež. zbora, kako ga bodo izvršili, bomo še videli, pa čutili tudi, če ne mi, pa vsaj klerikalci. In zato bo zadnja seja na starem strelišči zanimiva, prva v novem dvorcu pa še bolj, ne ravno zato ker jo bo žegnal škof, marveč zato, ker bodo tudi klerikalci žegnani, četudi ne od škofa, pa od koga drugega!

Od klerikalnega bana na Kranjskem pa do zagrebškega Khuen Hedervaryja ni velik korak, zlasti kar se tiče domisljivosti. Dr. Šusteršič že sanja, da je na Kranjskem papežev »statthalter«, Khuen Hedervary pa ban anektirane Bosne in Hercegovine. Prašanje je le, kedaj bo Kranjska klerikalna, Bosna in Hercegovina — pa madžarska banovina. Khuena bodo Turki in Bošnjaki sami navadili nositi »široke hlače«, Šusteršiču pa bomo že liberalci — »hlače« umerili! To nam dela še manj skrbi kakor nekemu sodnemu svetniku na Dolenjskem škofova pojedina. Nevem, sicer česa je bil najbolj »lačen«, a marsikdo bo to kmalu uganil, če konstatiram, da je ta svetnik skozi cel čas le nemško konverziral z gosti pri mizi, mejtem ko je še naš bošnjaško navdahneni škof Jeglič občeval slovenski, vmes pa tudi nemško »tolkel«. Hudo-mušneži so trdili in dovtipje zbijali, da je

svetnik štreber in hinavec, da je celo z izključno nemškim občevanjem hotel nekaj — doseči. No, mož je bil doma hudo kregan in tudi nekdo pri drž. pravdnistvu ga je pošteno izpovedal, zato mu bodi odpuščeno, če se — poboljša in ne bo streljal več takih kozlov...

In zato pravim: Pametno je spet enkrat sklenil ljubljanskih mestnih očetov zbor, da ne dovoli na gradu opoldne streljati, ker, če bi imel »vahtar« s »turna dol« — kozolce prevračati, kakor jih drugi ljudje na zemlji, potem je boljši, da vržejo vse francoske kanone čez stare šance, pulver pa pošljejo v Rim papežu, ki bo ranjcega škofa Barago za prvega slovenskega svetnika naredil! Seveda če bi imel Baraga tam gori priti z Missijo ali Mahničem v dotiko, potem tudi Baraga ne bo mogel ubraniti, da bi Slovencev vrag ne vzel.

Tako bi imeli mi na to stran za oni svet že nekaj tolažbe, za to nam pa ostane za zdaj vsaj ta, da se na licealnem svetu ne bodo še tako hitro tržnice zidale, in nas torej poleg tistih tristo mrtvaških glav, ki so neki ondi zakopane, ne bo še dolgo strašil tisti »agio« pri živilih, kateri se za nameček obeta.

Summa summarum torej — če rekapitulirava, g. urednik, danes vso to predpustno prognozo, prideva do zaključka, da nas liberalce v tem predpustu še mar-

sikaj lepega čaka, ljubljanske klerikalce, terciarje in terciarke z nabasanim Omejem vred pa družega nič kot polom »Katoliškega doma« in kar je v njem, potem pa takoj universalen maček še pred — pepelnico sredo!

Toda danes se držimo še Horacijevega »Carpe diem!« Kdo ve, kaj me v predpustu še čaka! Morda, ki zdaj vesel prepeva, v zakonskem jarmu nam pred koncem pustnega dneva, molče trobental bo: Memento —! Ženstvo je v teh tednih najnevarnejše, po plesih in maskaradah mečejo obupno svoje mreže, njih očetje in matice pa iztezajo svoje tipalice za zeti kakor podmorski pajki. »Ein lustiger Krieg« je ves predpust, vsako leto obleži na bojišču mnogo žrtev, a te vojne noče biti konec, nego se ponavlja vedno iznova, prav kakor v Južni Afriki. Sedaj je doba »Gimpelfang-a«, po vseh familijah se pripravljajo lepenke in nastavljalnice. Vsak večer se preresetavajo liste zakonskih, sedaj še ničesar slutetih kandidatov. Ob zvokih valovitega valčka in poskočne polke ter v bitkah s konfetijem pa se bodo zaiskrila ognjevitá očesa, se zorno nasmihala sladka usteca ter se bodo svetila uničujočevabljava ramena. Moški principi se bodo tresli, majali in — padali!

Toda »heraus mit dem Frack« v boj z ženstvom! Če pademo, saj so za nami še drugi.

otroki. Tudi je povedal, da je neki doktor, katerega kmetje pač dobro poznajo, le zato proti duhovnikom, ker ga je neki duhovnik zasačil z neko žensko v grehu. Kdo pa je ta dohtar, vi — misijonar? Z imenom na dan, če ne, Vam ne bomo rekli misijonar, ampak lažnjivec in slepar.

Pri spovedi so ti misijonarji spraševali take reči, da je res boljše, da se otrok in sploh še nepokvarjene mladine ne pušča k spovedi. Tako je misijonar čutil potrebo, 12letno dekletce izpraševati, kje drži ponoči roke, ali jo je kak mladenič že opijanal, da bi se z njo nesramno igral, ali je videla moškega brez srajce itd. Neka dekla je bila vprašana, kakšne pregrešne misli ima, kadar kravo molze...

Seveda niso misijonarji pri vsem tem vvinjarjenju pozabili na žegnano bisago.

V soboto je govoril misijonar: Kaj le zijate pri štantih in kupujete škapulirje, cerkev in v prvi vrsti misijonarji so veliki reveži, torej raje sem prinesite denar. Kdor zna, pa zna!

Kakor rečeno, nimamo proti takemu vvinjarjenju na leci in v spovednici nobene obrambene sredstva. Nimamo zakona, ki bi nas varoval, a država ne stori nič in zato ne moremo storiti drugega, kakor da take slučaje pribijemo in da protestiramo in protestiramo proti počenjanju tacihih popov, svareč ob jednem ljudi, naj otrok ne pušča k takim duhovnikom k spovedi in ne k pridigi.

Drug slučaj je pa tak, da kriči na ves glas po zadoščenju pred sodiščem. Ta se je zgodil v goriškem »Alojzevišču«, v zavodu, v kateri se sprejemajo dečki v starosti 8—14 let, da se pripravijo za duhovniški stan. Vodja tega zavoda je »sloveč« bogoslovec in goreči klerikalec dr. Jos. Pavlica, nadzoruje pa dečke šolski bratje z Dunaja. V šolskem letu 1899-1900 je bil mej temi kutarji tudi neki brat Fridolin, ki je skoraj do konca l. 1900 neopaženo izvrševal na otrokih hudodelstva proti pravosti. Pohujševal je otroke v postelji vpričo drugih ali pa je posamezne poklical k sebi in jih opijanal, da je nad njimi ložje izvrševal svoje živinsko poželenje. Koncem aprila 1900. so izvedeli o tem drugi šolski bratje, a — piše »Soča« — mu niso pokazali vrat, marveč so ga pustili mirno nadaljevati ta posel do konca šolskega leta, potem je izginil, Bog ve kam.

Pujs v kuti jo je torej popihal, ne da bi ga bila zadela roka pravice. O storjenem hudodelstvu je nemogoče govoriti, vprašati se pa mora: zakaj ne prime sodišče tistih, ki tega prasca niso izročili oblasti, ko so njegovim hudodelstvom prišli na sled, nego mu pomagali, da je pobegnil? Kaj smo v Avstriji že tako daleč, da je dovoljeno hudodelcem v kuti dajati potuho in jih odtegniti zaslužni kazni? Po tem, kar je povedala »Soča«, zasluži cela banda, ki upravlja »Alojzevišče«, da se jo s štriki okrog vrata privleče pred sodišče.

Če mislijo gotovi krogi, da stvar zaspi, ker bi glede bratu Fridolinu dane potuhe mogli biti kompromitirani že kaki višji gospodje, se jako motijo. Stvar ne bo zaspala in ne sme zaspiti, ampak se mora, veljaj karkoli, razjasniti in dogmati — usque ad finem.

Srednje šole v Avstriji.

Glasov izkaza naučnega ministrstva je v šolskem letu 1901. do 1902 v naši državni polovici vsega skupaj 215 gimnazij in 107 realk.

Gimnazije obiskuje 72.476, realke pa 37.412 dijakov, vseh srednješolskih dijakov je torej 109.888.

Ti srednješolski zavodi se razdele po deželah tako le: Na Češkem je 62 gimnazij in 34 realk, na Moravskem 30 gimnazij in 26 realk, v Šleziji 7 gimnazij in 4 realke, v Galiciji 33 gimnazij in 7 realk, v Bukovini 5 gimnazij in 1 realka, na Dolenjem Avstrijskem 31 gimnazij in 17 realk, na Gorenjem Avstrijskem 6 gimnazij in 2 realki, na Solnograškem 2 gimnaziji in 1 realka, na Štajerskem 8 gimnazij in 3 realke, na Koroškem 3 gimnazije in 1 realka, na Kranjskem 5 gimnazij in 1 realka (Op. ured.: Zdaj imamo 2 realki), na Primorskem 7 gimnazij in 4 realke, na Tirolskem in Predarlkem 11 gimnazij in 4 realke, v Dalmaciji 5 gimnazij in 2 realki.

Država vzdržuje 160 gimnazij in 71 realk, dežele 10 gimnazij in 26 realk, mesta 16 gimnazij in 6 realk, fondi 3 gimnazije in 1 realko, 9 gimnazij in 3 realke so zasebne, škofje in redovi pa imajo 17 gimnazij.

Učni jezik je v 113 gimnazijah in 65 realkah nemški, v 50 gimnazijah in 31 realkah češki, v 28 gimnazijah in 7 realkah poljski, v 5 gimnazijah in 3 realkah italijanski, v 5 gimnazijah in 1 realki hrvatski, v 3 gimnazijah maloruski, v 11 gimnazijah se pa poleg nemščine tudi še kak drug jezik — srbenščina, maloruščina ali rumunščina — rabi kot učni jezik.

V teh številkah se zrcali vse naše beraštvo, iz njih pa se tudi vidi, kako kruta mačeha je država našemu narodu. Po številu prebivalstva bi morali Slovenci imeti 10 gimnazij in 5 realk, dejanski pa je za nas najslabše preskrbljeno v celi državi. In potem se ljudje še čudijo, da se pri nas le norca delamo, kadar čujemo oblastvene kroge deklamirati o pravičnosti, nepristranosti in očetovski ljubezni...

V Ljubljani, 18. januarja.

K položaju.

Pri dr. Koerberju so imeli dve uri dolgo sejo radi spravnih konferenc češki posl. dr. Pacák, dr. Stránský, dr. Brzorač, dr. Herold, dr. Kramář in dr. Žáček. Dogovori se sporočilo izvrševalnemu odboru drž. in dež. poslancev menda že v nedeljo. Že danes je gotovo, da se bodo pravne konference vršile, a kakšen uspeh bodo imele, je seveda nemogoče vedeti. Med mladočeskimi poslanci bajé ni sloge, kako naj se reši jezikovno vprašanje. Dež. sodni svetnik posl. dr. Pantůček je po naročilu mladočeskega kluba izdelal načrt za ureitev jezikovnih razmer na Češkem in Moravskem. Ta načrt se je vladi že izročil ter bo bajé temelj spravnih konferenc. Dr. Škarda in dr. Dvořák pa sta proti temu načrtu, ker dovoljuje Nemcem in vladi bajé preveč koncesij.

Razdor v hiši vsenemški.

V Hebu je govoril Schönerer in javno prerezal prt med seboj in Wolfom. »Wolf je nekaj rekel, da si rajši odseka roko, kot da bi se ločil od mene. Tega mu ni sedaj treba več, kajti v tem trenutku se ločim od njega jaz sam. 18. decembra m. l. so vsenemški poslanci sklenili, da Wolfa ni mogoče v klub sprejeti več. Jaz ne visim na svojem mandatu in bi ga rad položil nazaj v roke volilcev, saj moja čast in moje življenje nista navezana na kak mandat. Že dolgo se je govorilo o preporu med menoj in Wolfom, sedaj je razkol javen, in Wolfovi pristaši morejo mirno »živio« klicati novi Wolf-Tschanovi stranki. Jaz pa bom kot doslej že 30 let, storil svojo narodno dolžnost še nadalje, četudi bi bil osamljen in izoliran.« Listi poročajo, da je bil Schönererjev shod slabo obiskan in da so bili volilci mrzli. Očividno je bilo, da je med njimi večina proti razdoru in da je na strani Wolfa. Na shodu so bili tudi vsenemški drž. poslanci Iro, Kliemann, Kittel, Schalk, Hueber in dež. posl. Peter. Posl. Iro je v daljšem govoru navdušeno proslavljal politično nezmotljivost Schönererjevo ter dokazoval, da Schönerer ni bil Wolfov »rabelj«, nego njegov plemenit svetovalec. Ker Wolf teh svetov ni sprejel, se Schönerer mora ločiti od Wolfa. Tako je razdor v vsenemški stranki očiten in javen. Vsenemci se razdele v dve frakciji. V kratkem se bo vršilo več shodov volilcev in zaupnih mož.

Vojna v Južni Afriki.

Kitchener poroča, da se večina Burrov zbira v vshodnjem Transvaalu; tam jih hoče poiskati. A tudi na zahodu Transvaala se je pojavil močen oddelek, katerega vodi menda zopet zdravi Delarey. Angleški listi so te dni pred otvoritvijo parlamenta pisali, da bodo Buri 16. t. m. odložili na vsej črti svoje orožje, ali statistika kaže, da se je samo tekom meseca novembra 1901 vršilo 225 bitk in prask, v katerih so bili večinoma Angleži na slabšem. Odpor in bojevitost Burrov sta torej še jako velika in na kapitulacijo ne mislijo. Vest, da je začel Krüger odjenje vati ter da je zadovoljen s slabšimi mirnimi pogoji, se preroka kot izmišljena in lažnjiva. Zadnje čase dohajajo le redke vesti z bojišča, ker hoče angleška vlada,

da se parlament ne vznemirja. Vlada rabi namreč denarja. Iz Londona poročajo, da je več baterij dobilo nalog, poslati topove z ladjami domov, ter da se osnujejo sedaj le konjeniški oddelki. Topničarji bodo morali torej zajezditi konje. Med angleškim vojaštvom je velika nevolja, ker so razni oddelki tudi različno plačani. Prostovoljci zahtevajo večjo dnino, ker je baje življenje v Afriki sila drago in trpi vojaštvo pomanjkanje vsega. Iz Vryburga poročajo, da je 11. t. m. prekoračil oddelek Burv železniško progo zahodno Vryburga in progo pri Maritani pretrgal. Angleški strelci so imeli pri Mohocku z Foucherjevim oddelkom boj. 12. t. m. se je vršil nov boj ob progi. O bitki Hamiltona z Botho ni nobenih detajliranih poročil. Angleži so pač Bothov oddelek videli, a oddelek jim je ušel. Sedaj pa imajo zato Angleži nad tem »vspehom« prav tako veselje, kot minolo jesen, ko jim je padel v roke — klobuk Bothov. Žal da v klobuku ni bilo Bothove glave! Iz Londona poročajo, da je bil holandski ministrijski predsednik Kuiper v Londonu, da izve angleške mirovne pogoje. A z ministri niti govoril ni. Vest ni potrjena.

Izpred sodišča.

Gospod deželni sodni svetnik Hauffen predsedoval je 17. t. m. sledečim trem obravnavam deželne sodnije:

1. **Lep sinko.** Odkar se je l. 1875 rojeni in doslej nekaznovani posestnik Jožef Okorn iz Moravč oženil, je vedno prepil v hiši. Njegovi stariši se pripravljajo z njim in z njegovo ženo. Tako so se tudi dne 6. novembra kregali in ker se je tudi Okornova sestra Anica vtikala v prepil, je isti hotel vreči njen kovček vun, kar mu je pa lastni oče branil. Pri tem je Okorn udaril in poškodoval svojega lastnega očeta in radi tega je bil obsojen radi pregreška težke telesne poškodbe na 4 tedne z jednim postom vsakih 14 dnij ter plačilo stroškov.

2. **„Babčev“** zovejo po domače 19 let starega posestnikovega sina Rudolfa Volčiča iz Stražišča pri Kranju. Predkaznovan je enkrat in sedi danes radi krivega pričevanja na obtožni klopi. Toženec je v obravnavi c. kr. okrajne sodnije v Kranju proti Janezu Hafnerju vedoma krivo pričal in ga je sodni dvor radi hudodelstva goljufije obsodil na tri mesece v ječo in plačilo stroškov. Oj to katoliškonarodno krivopisežništvo!

3. **„Frlukov“ samokres.** Potem se je vršila glavna obravnavna proti Janezu Hafnerju, po domače »Frlukovemu«, leta 1879 rojenemu in radi boja predkaznovanemu mesarskemu pomočniku v Stražišču, pri katerega obravnavi je »Babčev« krivo pričal. V noči od 23. do 24. avgusta so sedeli fantje na vrtu pri »Benetki« v Stražišču. Zložili so za »špirit« in ko sta dva šla istega kupit, jih je že toženec napadel. Zvečer pa je toženec kravaliral okrog »Benetkove« hiše in šel potem proti svojemu domu. Pokazala se je v »Frlukovi hiši« luč, kakor je toženca zasledujoči Matevž Golob videl. Hafner je prišel potem s psom iz hiše in streljal z revolverjem proti Golobu, katerega je v nogo zadel in težko ranil. (Matevž Golob sedi notabene tudi radi krivega pričevanja pri prvi obravnavi v Kranju v luknji.) Sodba: Janez Hafner je kriv prestopka težke telesne poškodbe ter orožnega patenta in se obsodi na 15 mesecev težke ječe z jednim mesečnim postom; obenem je sodni dvor izrekel konfiskacijo revolverja in če se isti ne najde, sedel bo Hafner še 25 ur v zaporu. Tako je naše »dobro ljudstvo« v najbolj klerikalnih krajih.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. januarja.

— **Za vseučilišče v Ljubljani** so poslale potom mestnega magistrata peticijo na ministrstvo občine: Dvor pri Žužemperku, Gorenja Tribuša in Št. Peter na Goriškem.

— **Okrajno glavarstvo v Radovljici.** V proračunskem odseku je posl. baron Schweigel pri razpravi o proračunu notranjega ministrstva sprožil mej drugim tudi misel, naj se okrajno glavarstvo v Radovljici premesti na Bled. Sicer je, če smo prav poučeni, to vprašanje že rešeno, in sicer v tem

smislu, da ostane okrajno glavarstvo tudi še zanaprej v Radovljici, a vzlic temu si štejemo v dolžnost, z vso odločnostjo ugovarjati proti vsakemu takemu poskusu. Blejski občini želimo vse dobro in je naša stranka vedno in pri vsaki priliki to tudi dejansko pokazala, v tej zadevi pa Bleda ne more podpirati. Bled raste in se razvija tudi brez okrajnega glavarstva, Radovljica pa propade, če se ji vzamejo uradi. Naše načelno stališče je, da naj bodo uradi nastanjeni v mestih in to stališče bomo vedno in z vso vneto zastopali. V tem slučaju pa zastopamo tudi interese uradništva, če nasprotujemo preložitvi okrajnega glavarstva, ker gnotne razmere uradništva niso take, da bi si kak uradnik želel premestitve na Bled. Kakor rečeno, mislimo sicer, da je stvar že rešena v prid Radovljice, če pa bi še ne bila, povemo brez ovinkov, da se bodo zastopniki napredne narodne stranke v vseh zastopih tej nameri zoperstavili in napeli vse sile, da jo preprečijo.

— **Dr. Šusteršič — kmetov prijatelj.** Leta 1898 v jeseni je kmet-ski posestnik K. na Gorenjskem vložil pri »Ljudski posojilnici« v Ljubljani prošnjo za posojilo 200 gld. Posojilo se je stranki dovolilo in zadevo je prevzel v izvršbo dr. Šusteršič, načelnik in zastopnik ljudske posojilnice. Stranka je prišla v Šusteršičevo pisarno in je tam izdala dolžno pismo, na podlagi katerega se je posojilo vknjižilo. Šele po izvršeni vknjižbi se je stranko obvestilo, da se dovoljeno in že vknjiženo posojilo ne more izplačati, ker so pred posojilom ljudske posojilnice intabulirani še drugi dolgovi, kateri bi se bili morali prej izknjižiti. Dr. Šusteršič je izvršil intabulacijo, ne da bi se bil prej prepričal, če je zadeva sploh izvedljiva. No, kmetu niso izplačali posojila 200 gld., pač pa mu je Šusteršič zaračunal 34 K 89 v. stroškov! — Stranka je hotela to vknjiženo in neizplačano tirjatev izknjižiti in je zahtevala izbrisnega dovoljenja od ljudske posojilnice. Ljudska posojilnica je pa stranki naznanila, da se nahaja pobotnica pri dr. Šusteršiču, kateri je ne bo preje izročil, dokler stranka ne bo poravnala stroškov. Kmetu je dovolila neka hranilnica posojilo, s katerim bi bil lahko izplačal vse vknjižene tirjateve. Že lani je imel nepotrebno tožne stroške, ker ga je neki upnik tožil, a ni mogel denarja dvigniti pri dotični hranilnici, ker dr. Šusteršič zadržuje izknjižbo neizplačanega posojila. Kmet bi bil šel »na kant«, da ga ni rešil neki liberelec. In tudi še sedaj ni mogoče urediti zadeve, ker dr. Šusteršič noče izročiti izbrisne pobotnice, dokler ne poravnata stroškov. Sedaj pa vprašamo, kako more kmet-ski prijatelj dr. Šusteršič zahtevati teh 34 K 89 v. od stranke, kateri se ni izplačalo sicer dovoljeno in tudi že vknjiženo posojilo? Njegova dolžnost je bila prej informirati se o stanju zemljiške knjige in nestranki povzročati nepotrebne stroške. Vsak odvetnik ali notar v Ljubljani se v takem slučaju obrne na kakega kolega na deželi, da mu preskrbi vse potrebne zemljišne podatke. Ne vemo, kako je Šusteršič postopal, le toliko vemo, da Šusteršič nima pravice zahtevati povrnitev stroškov 34 K 89 v. In če bi bil dr. Žlindra tudi opravičen, vendar ne razumemo, kako more tako velik katolik pred Bogom in patentiran kmet-ski prijatelj dr. Šusteršič tirjati od ubogega kmeta povrnitev stroškov, katere je zakrivil dr. Šusteršič sam.

— **Kupčija z nekrvavo daritvijo.** Fajmošter v Podkrajju, Anton Mezeg je torej dosegel veliko zadoščenje, dosegel je namreč, da je bil župan gosp. Trkman obsojen na 100 K, ker mu je očital, da dela z mašami kupčije. Mezeg je sicer božji namestnik, ki marsikako brco prenese in tudi zasluži ter ni vredno zaradi njega dosti besed izgubljati, ali ta pravda je zanimiva, ne zaradi osebe umazanega podkrajškega popa, nego s splošnega stališča. Duhovnik Mezeg kakor tudi sodišče

➡ Dalje v prilogi. ➡

sta s to sodbo priznala, da je tak način kupčevanja z mašami, kakor se je očitaj Mezu, žaljenje na časti. To je pa nekaj čisto novega in za javnost jako pomembnega. Cerkev in sodišče stojita torej na stališču, da je nedopustno, ako duhovnik vzame na pr. 2 K za mašo — dandanes je že malokateri duhovnik z 2 K zadovoljen — potem pa plača 60 kr., da se maša kje druge bere, sam sebi pa pridrži 40 kr. Lepo to gotovo ni, če se delajo z nekrvavo daritvijo take kupčije, kakor rečeno pa je čisto novo, da se to od strani cerkve kakor od strani justice smatra kot nedopustno, kajti taka kupčija z nekrvavo daritvijo je — in to je notorično — od nekdanj v mnogih krajih navadna. Takih kupčij se je sklenilo že na tisoče. Skoro povsod, koder je plačanih toliko maš, da jih dotični duhovniki ne morejo opraviti, jih naroče duhovniki na Trsatu ali kje drugje; plačajo seveda po najnižjem tarifu, a kar so prejeli čez ta tarif, obdržijo zase. To ve že vsak otrok. Pri ti priliki omenjamo, da je lani krožila po listih vest, da gre na leto kakih 40.000 gld. samo s Sv. Gore v Italijo, kjer so postale plačane maše kaj redke, tako da se tam dobi že peti maša po najnižjem tarifu. Človek, ki ne pozna razmer, utegne misliti, da bo sedaj vsled omenjene razsodbe ta kupčija z nekrvavo daritvijo nehala, mi pa nismo tega mnenja, ampak smo prepričani, da se bo nadaljevala kakor doslej, dokler bodo ljudje več maš naročevali, nego jih morejo domači duhovniki darovati. Sicer bi bil pa že čas, da začne ljudstvo uvidevati, da naročena molitev in plačana daritev Bogu ne more biti dopadljiva.

— **Najnovejši naklep na poselske župe.** Ženski posli ljubljanski so silno pobožni. Kuharice, deklet itd. si pritrjavajo, koder morejo, samo da kaj več darujejo za cerkve, za maše, za očenase, za misijone, za zamorčke, za duše v vica in kdo ve, za kaj še vse. Lahko se reče, da izdajo velik del svojega skromnega zaslužka za cerkev, ker žive v nadi, da si s temi žrtvami za vse trpljenje na tem svetu zagotove plačilo po smrti. Marsikateri duhovnik bi ne bil tako lepo rejen in izpit, ako bi posli ne zlagali »za cerkev« svojih krvavih žuljev. Pa še ni zadosti! Kaplan Kalan je izumil nov načrt, kako bi se poslom kar največ pograbilo. Sprožil je misel, naj bi se zidala hiša, kjer bi nekateri posli imeli prebivališče na stare dni. Seveda ni svojega načrta natančneje razložil, saj bi bil sicer vsak otrok sprevidel, da je največja neumnost, ki jo more storiti, ako žrtvuje svoj zaslužek za hišo, ko nima nobene gotovosti, da bo na stara leta tam tudi res preskrbljen, ali da dobi denar nazaj, če bi ne hotela iti v to hišo. Kaplan Kalan je te ženske na sv. Štefana dan na kratko poučil, da se bo zidala hiša in jih je pozval, naj da vsaka, kolikor more ter se zaveže plačevati 1 krono na mesec, torej, če se povprek računa, deseti del vsega zaslužka. Res so nekatere kratkovidne kuharice takoj odštele po 25, po 50 in menda tudi po 100 kron, druge so pa vendar spoznale, da se jim hoče le mošnje olajšati, da se jim hoče le pograbit težko zaslužen denar, ter se branijo kaj plačati, češ, da so že zadosti darovale za cerkev, za bandero itd., zadnjega groša da vendar ne morejo dati. To je kaplana Kalana silno raztogotilo in te dni je v pridigi dejal: »Čeravno nečete nič dati, hiša bo vsejedno stala, bandera pa ne boste dobile«. Ali bo Kalan kar svojevoljno pobral za bandero zložen denar? Opozarjamo gospodarje in gospodinje na ta roparski naklep in jim priporočamo, naj svoje posle pouče, da se gre tukaj samo za na način, kako bi se jim izmolezel zadnji groš. Vprašamo pa oblastvene kroge: Kaj ga res ni nobenega sredstva, da bi se takemu izsesavanju revnih ljudi v okoliš prišlo?

— **Agitacija v spovednici.** Pri neki uradniški rodbini v Šiški služi poštna in pridna dekla, ki je danes vsa obupana zaradi tega, kar se ji je zgodilo pri spovedi pri frančiškanih. Gospodar, kjer služi ta dekla, je naročen na naš list, in naravno je, da dobi tudi dekla list v roke in ga včasih prebere, kakor ga prebirajo od škofa začenši vsi duhovniki. Spovedujoči frančiškan je omenjeno deklo vprašal, če kdaj »Slov. Narod« bere, in ko je dekla to potrdila, se je znosil nad

njo, češ: »ti torej hudiču več verjameš, kakor nam, ki grehe odpuščamo«. In rotiti se je, da ji ne da odveze, in da je ne more dobiti niti od škofa niti od papeža. Ko je deklo tako zbehal in v strah ugnal, pa ji je rekel, da dobi odvezo, če se zaveže, da »Slov. Narod« ne bo nikdar več brala in da pojde od hiše, kjer so naročeni na »Slov. Narod«. Revica je bila tako zbegana, da je frančiškani vse obljubila. Danes ji je seveda žal, ker ima dobro službo pri dobrih ljudeh. Ne vemo, če je dotičnemu frančiškani znano, da je storil hudodelstvo izsilovanja v smislu § 98. b. kaz. zakona, to je pa gotovo, da s hudodelstvom izsiljena obljuba nima veljave, kakor je tudi gotovo, da pride vsak gorak v nebesa, če nima drugega greha, kakor da čita »Slov. Narod«.

— **Vinogradniško društvo.** Minolo je že precej časa, kar se nismo več bavili s tem društvom, od tedaj namreč, kar so Vencajza, Schweitzerja in druge odslovili iz odbora ter, vsled pomanjkanja sposobnejših ljudi, zbrali največje ničle, ki jih je bilo dobiti, v novi odbor. Ta odbor je te dni duhovnikom razposlal naslednjo zaupno okrožnico:

Velečastiti gospod!

Dovolite, da se obračamo do Vas z naslednjimi zaupnimi vsticami.

Gotovo Vam je znano, da je »Slovensko vinogradniško društvo« tudi del naše gospodarske organizacije. Žal, da ne uživa od strani merodajnih faktorjev, zlasti pa od strani prečastite duhovščine tistih dejanskih simpatij, na katere se je zanašalo pri svoji ustanovitvi in od katerih je odvisen društven uspeh.

Te razmere silijo odbor, da se resno peča z vprašanjem, bi li ne bilo bolje z društvom prenehati ter preskrbeti njegovo likvidacijo, kakor pa gledati, da polagoma hira in slednjič ugasne. Seveda, ne smemo pri tem prezreti, da bi zadala likvidacija našega društva celi naši gospodarski organizaciji hud moralen udarec; nasprotnikom našim pa, ki so hoteli društvo že od vsega početka uničiti z vsemi sredstvi, bi napravila veliko veselje, katero bi občutili, ako bi se jim posrečilo od poslopja naše organizacije odkrhniti bodisi še tako majhen kamenček. Ta udarec preprečiti, je resna želja in volja podpisane, na novo izvoljene odbora. Odbor pa nima samo resne volje, društvu pomagati na noge, ampak tudi vse zmožnosti, da društvo spretno vodi, ker ima v svoji sredi požrtvovalne moče, skušene v vinarstvu in večje v knjigovodstvu.

Dani so torej vsi predpogoji, da se more društvo rešiti in zdravo razvijati, ako — hoče prečastita duhovščina. V njenih rokah je nadaljni obstoj društva, ona ga more zagotoviti, ako društvo sama podpira z naročili in ako je priporočila na merodajnih mestih.

Od strani vseh onih prečastitih gospodov duhovnikov, katerim smo imeli čast postreči z našim vinom, se zatrjuje (kar moremo dokazati tudi s priznanskimi pismi), da so naša vina res pristna in najboljša vrste, in to naj si bodo mašna, namizna, desertna vina, ali pa vina v buteljah. Odbor se bo vestno trudil, da si to priznanje tudi v bodoče zasluži; na prečastitih gospodih duhovnikih pa je, da se za društvo zavzamejo ter mu življenje ohranijo.

V svesti si svoje odgovornosti, smo Vam odkrito razodeli položaj in jasno povedali, da je v Vaših rokah osoda našega društva, kajti z naše strani se bode storilo vse, da se društvo reši! Ne prosimo Vas pa v ta namen drugega, nego da društvo naše sami podpirate s svojimi naročili ter da je priporočate, kjerkoli morete.

Trdno upamo, prečastiti gospod, da te naše iskrene prošnje, katero nam navdihuje čista ljubezen do dobre stvari, ne bodete prezrli.

Vaših cenjenih naročil pričakuje in zatrjuje Vam, da bomo ista kar najtočneje in po nizkih cenah izvršili, beležimo

z velespoštovanjem

Slovensko vinogradniško društvo v Ljubljani, registr. zadruga z omejeno zavezo. Gregor Šlibar, župnik v Rudniku; načelnik. Tomec Franc, pozlačevalec; prvi podpredsednik. Avgust Wester, c. kr. gimn. profesor; drugi podpredsednik. Bahar Valentin, predsednik I. delavskega društva v Ljubljani; Fr. Sl. Gomišak, župnik; Janez Stanovnik, posestnik v Horjulu; Franc Demšar, posestnik in trgovec v Čenčjici; Andrej Mešesnu, posestnik na Viču; Anton Uršič, posestnik v Vipavi; odborniki.

Kakor se vidi, se tudi konsumarju Baharju, svedcu Stanovniku in petjotarju Uršiču ni posrečilo, to društvo oživiti. Za danes se omejujemo na to, ker bo itak v kratkem prilika, s tem društvom novič obširneje pečati se.

— **Kdo postopa korektno in kdo nekorektno?** »Slovenec« je v obč. svetu izrečeno pritožbo dr. Tavčarja zastran postopanja nekega dacarja zasukal tako, kakor bi bil dr. Tavčar kaj nepravilnega zahteval, dacar pa da je postopal korektno. Temu pa ni tako. Dacar je imel dolžnost, prevzeti ponižnega zajčka, a te dolžnosti ni hotel izpolniti, niti pustiti, da bi se kasen plačala, ampak zahteval, naj se zajec proč vrže. Dr. Tavčar

je postopal korektno, dacar pa nekorektno. Nasprotno pa »Slovenec« lahko postrežemo s slučajem, v katerem je dacar postopal korektno, stranka pa nekorektno. Bilo je prve dni decembra, ko se je skozi mitnico peljal državni poslanec in deželni odbornik g. Povše, pa se ni ustavil, ampak hotel kar naprej. To je bilo nekorektno, ker je vsakdo dolžan, se pri mitnici ustaviti. Dacar je postopal korektno in je silil gosp. Povšeta, naj se ustavi, a g. Povše je zopet nekorektno postopal in dacarja nažgal z oslom. Razloček mej postopanjem dr. Tavčarja in Povšeta je očitiden — prav zato se je dr. Tavčar tudi pritožil, gospod Povše pa ne.

— **Agent-advokat Vencajz** agitira za vzajemno zavarovalnico po ljubljanski okolici ter so ga videli v zadnjem času posečati razne farovže.

— **Klerikalci na Goriškem** si radiost manejo roke, kajti dosegli so večji uspeh, nego so se ga sami nadejali. Pristopili so klerikalnemu klubu tudi veleposestniški poslanci, dasi so pred volitvami razglašali in obetali, da bodo zavzemali drugačno stališče. Kardinal Missia, ki komandira goriške klerikalce, je torej dosegel svoj namen. Napredni stranki na Goriškem naj radi tega ne upade pogum. Velike, bistvene spremembe se ne izvajajo v nekaj letih, zato treba več časa. Ako bo napredna stranka tako neustrahovana in energično vodila boj za osvobodjenje naroda iz klerikalnega jarma, kakor doslej, ako bo tudi v naprej odkrivala nepoštenost, izdajalstvo in korupcijo črne bande, ki je po vsem Slovenskem jednaka, bo duhove revoltirala in dosegla tisti preobrat, ki je pogoj, če naj rešimo slovenstvo narodno, gospodarsko in pravno. Sadove klerikalne politike na Goriškem bodo Slovenci prav v kratkem občutili. V deželni odbor izvoljeni profesor Berbuč nima absolutno nobenih sposobnostij za to važno mesto, ravno tako njegov tovariš dr. Gregorčič, ki pa kot državni poslanec za časa zasedanja glasom goriškega deželnega štatuta sploh ne bo smel opravljati funkcij deželnega odbornika, ampak jih bo opravljal njegov namestnik, podgorski župan Klančič, kar je naravnost smešno. Inferiornejšega slovenskega zastopstva v deželnem odboru si sploh ni možno misliti in tako bodo Italijani delali, kar bodo hoteli in kakor bodo hoteli.

— **Major pl. Trbuhovič**, ki je umrl na svoji grajščini Malaloka v Trebnjem, je dosegel starost 82 let. Pogreb bo jutri, v nedeljo, 19. t. m., ob 11. uri dopoldne. Truplo se prepelje na kolodvor v Velikokloko in od tam na Hrvaško.

— **Umrlje** trgovski knjigovodja, sedaj jednoletni prostovoljec g. Josip Vižjan iz Sp. Šiške.

— **Opozarjamo** svoje čitatelje na današnjo notico »Sokolovo« v predalu »Društva«.

— **Velik koncert čeških filharmonikov v Ljubljani.** Vest, da pridejo slavni češki filharmoniki iz Prage v Ljubljano, razširila se je bliskoma po Ljubljani in vsakogar, kdor le količkaj glasbo ljubi, izredno razveselila. Orkester obstoji iz 70 članov, samih umetnikov, ki so vsi na svojih inštrumentih mojstri, kajti vsi so absolvirani konservatoristi. Tako velikega in tako popolnega orkestra še Ljubljana ni nikdar slišala, koncert bo glasbena znamenitost prve in najlepše vrste. Orkester ima v Pragi svoje redne tedenske koncerte, prepotoval je že vsa češka mesta, koncertoval je tudi na Dunaju ob Dvořákovih slavnosti. Kritika je izredno hvalila popolnost tega orkestra. V pondeljek naj bo vsakega glasboljubčega Slovenca deviza: v »Nar. dom«! h koncertu čeških filharmonikov! Na tak in tolik glasben užitek bodo Slovenci najbrž še desetletja čakali. Vstopnice dobivajo se v trafiki g. Šešarka v Šelenburgovih ulicah. Občinstvo iz dežele naj si vstopnice eventualno z dopisnicami na g. Šešarka pravočasno osigura. Cene sedežem so po 5, 4, 3 in 2 kroni. Stojišča po 1 K 20 h, dijaške vstopnice pa po 60 h. Program ostane isti, kakor smo ga včeraj objavili in kakoršen je iz plakatov razviden, ter obseza mojstrska dela Smetanova, Dvořákov in Fibichova.

— **Kaj je s trgovskim plesom?** Piše se nam: Od trg. bolniškega in podpor. društva prirejani plesi bili so v prejšnjih

letih najfiniji in najelegantnejši, in kar je največ vredno, ostala je vsako leto lepa svotica čez 2000 K društvu. Tri leta sem se pa ti plesi več ne prirejajo in kakor se govori, vsled tega, ker se je sklenilo, da se bodo ti plesi prirejali tudi v »Narodnem domu«. Odbor zmerom naglašja, da se mora štediti z denarjem, k čemur tudi mi pritrjujemo, ne moremo si pa vsled tega raztolmačiti, zakaj se več ne priredi ples, pri katerem je bil vedno tak prebitek. Mogoče je pa le res, da se raje pusti 2000 kron, kakor da bi se ples vršil v »Narodnem domu«. Več članov.

— **Realka v Idriji.** Ministrstvo je mestni realki v Idriji za tekoče šolsko leto podelilo pravico javnosti.

— **Opomin slovenskim trgovcem.** Slovenci še nimamo svoje industrije, in smo torej vezani, da vse potrebščine dobivamo iz drugih krajev. Naša domovina je dobra in solidna kupovalka tujih proizvodov in daje producentom lepe zaslužke. Neprestano hodijo po naši deželi tuji agentje, ki imajo vsi prav izdatne dohodke, a le malokdo se spomni, kako nečastno in poniževalno je za nas, da si pustimo kaj tacega dopasti. Med Čehe, Poljake, Madjare in Italijane se noben trgovec ali fabrikant ne upa pošiljati jezikovno nezmožnih potovalcev. Kdor išče za tiste kraje potovalcev, zahteva vedno, da znajo dotični jezik, samo slovenščine zmožnih potovalcev ne išče nihče in jih nihče ne sprejme, ker naši trgovci tudi najbolj nečednemu Židu ne pokažejo vrat. To je vse graje vredno, ne samo z narodnega, nego tudi s praktičnega stališča. Ako bi se slovenski trgovci postavili na stališče, da ne kupijo ničesar od potovalca, ki ni zmožen slovenščine, bi s tem mnogim domačinom pomagali do dobrega kruha, kajti fabrikant ali trgovec hoče zaslužiti, a če bo videl, da slovenski trgovci ne puste več s seboj pometati, bo hitro poiskal slovenskih potovalcev. Ako slovenski trgovci le hočejo, se bodo sedanje razmere čudovito hitro spremenile, kar bi bilo toliko potrebnejše, ker so splošno neugodne razmere s podporo konsumske organizacije mnogo trgovcev spravile na nič, in bi ti trgovci radi sprejeli službe potovalcev, če bi kdo zahteval slovenščine zmožnih. Upamo, da ta opomin na zavedne trgovce ne ostane glas upjočega v puščavi.

— **Obrtnim zadrugam** se daje tem potom na znanje, da se je pripravljali odbor za ustanovitev zaveze obrtnih zadrug v svoji prvi seji dne 13. t. m. sledeče sestavil: Eng. Franchetti načelnik, Ivan Tosti njega namestnik in Fran Jelčnik zapisnikar. V isti seji so se sestavila pravila ter se v kratkem času izročile vsem obrtnim zadrugam v pretres in deželni vladi v potrdilo.

— **Podraženje mleka.** Gospod ravnatelj Pirc je v najnovejši številki »Kmetovalca« priobčil članek, v katerem priporoča kmetovalcem ljubljanske okolice, naj se združijo in naj zvišajo ceno mleka v Ljubljani na 20 vinarjev za liter. Vse prav, če g. ravnatelj Pirc varuje kmetске interese, ali v tem slučaju moramo odločno nastopiti proti njegovemu predlogu. Ker nam danes primankuje prostora, bomo tekom prihodnjih dnij izpregovorili o njegovem nasvetu.

— **Umetnost.** V zalogi znane firme Avgust Egyhazy v Budimpešti in v Monakovem, ki je izdala že mnogo slovečih slik v najmodernejši reprodukciji — omenjamo samo Munkacsijeve, tudi v naših krajih jako razširjene slike — je izšlo novo delo, namreč akvarelna reprodukcija senzacionalne slike madjarskega slikarja Hegedüsa. Ta slika predstavlja mater božjo z Jezuškom, kateremu se klanjajo sv. trije kralji. Slika je znana kot znamenito delo, reprodukcija pa je uprav idealno dovršena. Podoba je 1 m 35 cm visoka in 1 m 10 cm široka, krasni okvir je 13½ cm širok. Podoba velja 32 gld.

— **Varujte se amsterdamskih podjetij za srečke.** Že lansko leto smo v našem listu svarili pred kupovanjem srečk pri kreditnih in bančnih podjetjih v Amsterdamu, ki se pečajo s prodajanjem srečk, ker je njih kupčijsko poslovanje zelo nereelno. Pred kratkim se je v Amsterdamu ustanovil nov komisijski in bančni zavod pod imenom »Fortuna«. Kakor smo izvedeli iz jako zanesljivega vira, ni ta zavod nič boljši in je

zelo svariti zlasti pred kupovanjem srečk pri njem. Ravno tako svarimo tudi pred trdiko »Fondsenbank« v Haagu.

— **Požari.** Dne 12. t. m. je gorelo pri posestniku Ivanu Cerarju na Gori v kamniškem okraju. Škode je 3000 K, zavarovan je pa bil Cerar za 8000 K. Isti dan je gorelo pri Urši Ložarjevi v Pirševem v istem okraju. Škode je 1000 kron. Posestnica je bila sicer zavarovana, a zavarovalna pogodba je postala neveljavna, ker niso bile plačane premije. Sodi se, da je bil požar nalašč zaneten.

— **Velika tatvina v vojašnici v Mariboru.** V vojašnici 5. dragonskega polka v Mariboru so prišli na sled velikim tatvinam. Več podčastnikov je bilo degradiranih in zaprtih.

— **Demonstracija v Trstu.** Piše se nam iz Trsta: To se mora Italijanom priznati: demonstrirati znajo. V tem oziru smo Slovenci pač pravi šušmarji proti Italijanom. Sedaj se mudi v Trstu nemški princ Adalbert in sicer oficijalno. Proti njemu je bila sinoči uprizorjena tiha, a elegantna demonstracija. Princ na čast je bila prirejena slavnostna predstava opere »Lohengrin«, a glej si — meščanstvo je demonstrativno izostalo. Še nikdar ni bilo tako slabo obiskane operne predstave v Trstu, kakor ta večer. Udeležili so se predstave pravzaprav le oficijelni krogi, uradniki in častniki ter nekaj šivilj, ki so mislili, da bodo videle fine toilette, a so bile prevarane, kajti več kakor petdeset lož je bilo praznih. Ves čas predstave je vladala grobna tišina. S čim se je princ Adalbert tržaškim Italijanom zameril, nam ni znano.

— **Tatvina v župnišču.** Včeraj zvečer med pol 8. in 9. uro se je utihotapil tat v pisarno prof. teol. doktorja Antona Zupančiča v župnišču pri stolni cerkvi in je ukradel 18 zlatov po 20 kron, za okoli 100 kron srebrnega denarja in za kakih 90—100 kron petakov in desetakov. Tat je že pred izvršeno tatvino hodil po župnišču in so ga ljudje videli. Prišel je tudi v pisarno vprašat po nekem gospodu in se je potem skril v sobo pred pisarno, in se dal v sobo zakleniti. Ko je potem dr. Zupančič odšel iz pisarne, je šel tat iz predsobe v pisarno in se notri zaklenil. Po naključju je prišla kuharica v pisarno nekaj iskat in je našla pisarno zaklenjeno, kar ni bilo v navadi. Na ropot je tat naglo odprl vrata in planil mimo kuharice na prsto in tako odnesel pete. Policija je na nogah, da sledi tatu, ki je brez dvoma identičen z onim, ki je pred dnevi izvršil tatvino v škofijski pisarni.

— **Izgubljene reči.** Pred gledališčem ali pa na poti po Franca Jožefa in po Dunajski cesti je izgubila neka gospodična rudečo svilnato torbico, okrašeno z belimi trakovi, v kateri so bile bele glacerokavice, svilnat robec in kukalo, vredno 60 kron.

* **Krščanska ljubezen.** V mestu Kastel v Nemčiji je bila neka katoliška žena, ki je živela od svojega prvega moža ločena in je imela v drugem (civilnem) zakonu dva otroka težko bolna. K njeni postelji poklicani duhovnik je imel od svojega škofa povelje, le tedaj odvezo dati bolni ženi, če obljubi ista ločitev svojega drugega zakona. In ker se ta ločitev ni uresničila, se je katoliški župnik branil, cerkveno pokopati umrlo ženo. — Tako, gospodje duhovniki, se rodi brezverstvo.

* **Zopet eden.** Iz Chura v Švici javljajo, da so zasledili tamkaj župnika Grafa, ki je bil velik sovražnik učiteljev, a velik prijatelj — ženskega spola. Spisal je brošuro »Sol in poper«, v kateri je, strašno psoval učitelje. Zlorabljal je tudi šolske deklice, vsled česar je bil zaprt toda njegovi sorodniki so plačali kancijo 5000 K in tako ga je sodišče do obravnave izpustilo. Župnik je pa izginil brez sledu, a sedaj so ga dobili v Švici in se bo obravnavala kmalu vršila.

* **50 otrok umorila.** Iz Kolonije javljajo: Tukajšnje redarstvo je prišlo na sled strašnemu zločinu. Neka žena, ki je imela v varstvu in odgoji majhne otroke, je zastrupila v razmeroma jako kratkem času — 50 otrok. Najstrašnejše pri tem pa je, da so matere otrok večinoma vedele za te umore. Vse kaže da je bilo po nekaterih krajih mej ljudstvom znano, da dela nečloveška žena iz nedolžnih otrok — angeljčke.

* **Rop in samomer.** Iz Hamburga brzojavljajo, da je napadel mlad mož na cesti staro ženo, jo pobil na tla, ji vzel hranilnično knjižico ter zbežal. Toda ljudje, ki so to videli, so hiteli za njim, in ko je tujec spoznal, da ne more več uiti, je potegnil iz žepa revolver in se je ustrelil. Pozneje se je dognalo, da je zločinec bržčas Dunajčan Fran Pavel Clara, ki je prišel s svojo nevesto v Hamburg, od koder je hotel odpotovati v Ameriko. Ker mu je manjkalo denarja, je oropal staro ženo.

* **Stavke prvega polletja 1901.** Zanimive podatke o razvoju delavskega gibanja v Avstriji se dobi v »Sociale Rundschau«, zanimive za delavce, a tudi za vsacega, kdor se peča z sociologijo našega časa. In kdo ni dandane »socialen«? Seveda, ti podatki dokazujejo ravno, da se delavsko gibanje ne razvija v smeri, očitani v predzadnji encikliki. Zadnja enciklika konstatira že sama to in se grozno prestraši nad obliko hudiča, katerega je sama na zid risala. — A da se povrne k predmetu! V mesecih od januarja do julija m. l. vršilo se je 178 stavk. Od teh jih je končalo z popolno zmaga delavcev 51 (28,7%). Deloma so zmagali delavci v 43 (24,1%) slučajih. Brezuspšno za štrajkujoče je bilo 69 (38,8%) stavk. Od 15 stavk (t. j. od 8,4%) in rezultat znan. Te številke dokazujejo pač, da se je proletarsko gibanje že prav impozantno razvilo. Pomisliti se mora, da se pri stavkah ponavadi veliko več zahteva, kakor se hoče doseči in da so radi tega one stavke, v katerih so delavci dosegli svoje zahteve le deloma, v dostih slučajih popolne zmage — Od vseh brezuspešnih stavk je padlo na rudarje 16 in 11 na tekstilno industrijo. Na vse druge, bolj organizovane stroke torej le 42. — Trajalo je 137 (76,9%) štrajkov le 1—10 dni, drugi črez 10 dni. V 28 slučajih (25,8%) so bili udeleženi le 1—10 delavcev, v 99 (55,7%) od 10—100 delavcev. — Polovica vseh stavk radi mezde (90,507%), 17 stavk radi delavnega časa (9,5%) ih 23 (12,9%) radi obeh zahtev. Druge zahteve (prenaredba delavnega reda, zopetni sprejem odpuščenih delavcev, edupst predstojnikov itd.) so povzročile 48 stavk, to je razmeroma jako veliko (26,9%). — K.

* **Napoleon in ženske.** Napoleon je imel dovolj ljubavnih spletk, vendar pa dve ženski je iskreno ljubil — Josipino in Marijo Lujizo, svoji ženi. O cesarici Josipini je zapisal v svojih »Spominih«: Josipina je pristna Parižanka, polna milin in ženskih slabostij. Vselej je dejala najpoprej »ne«, dan pozneje, ko si je stvar premislila, pa »da«. Vedno je lagala, toda duhovito. Imela je slabe zobe, toda znala jih je spretno skrivati. Vsaj enkrat na mesec mi je vselej povedala, kar je imela na srcu, kar jo je težilo. Za denar mene nikdar ni vprašala, toda za mojim hrbtom je delala dolgove. Bolj sem ljubil Josipino nego Marijo Lujizo, saj je bila žena, ktero si je izvolilo prostovoljno moje srce in ž njo sem se povzdignil do svoje časti. Težko sem se ž njo ločil, ker ni imela otrok; ona je omedlevala, jaz pa sem jokal na skrivnem. (Josipina, kakor znano, se ni omožila z Napoleonom iz čiste ljubavi, imenovala ga je »zaljubljeni norček« in za njegovim hrbtom je ljubimkala z marsikaterimi generali, kar je njen Napoleon izpregledal po viharjih prizorih.) — Marija Lujiza je bila čisto drugačna, brezpogojno je ubogala Napoleona ter izvršila njegovo najneznatnejše željo. Kadar je dobila 100.000 frankov, je imela nepopisno veselje; dolgovi ni delala, lagala ni nikdar. Ko jo je Napoleon vprašal, kaj so jej dejali, ko je odhajala iz Dunaja, je odkritosrčno rekla: Kadar boš sama z Napoleonom, ubogaj ga vselej na prvo besedo. O ženskih sploh pa je imel Napoleon precej nespoštljivo in cinično mnenje ter večkrat dejal: Ženska ne dosega nikdar moških zmognosti, je le stroj za izdelovanje otrok.

* **Bestijalen umor.** V Lvovu je bil obsojen cigan Filip Dank na smrt na vešalih, ker je umoril svojo ljubico M. Živnak na uprav grozen način. Živel je ž njo v neki vasi pri Sanoku več let, potem pa jo je zapustil, a M. Živnak je začela razmerje z drugim. To je pa cigana razjarilo, delal se je zaljubljenega in je tako pregovoril bivšo ljubico, da je prišla zopet k njemu stanovat. Spravo sta obhajala s pojedino. Cigan je pil, pel in

plesal; nakrat pa je naredil na tleh s kredo velik bel križ, kar pomenja tamkaj, da bo nekdo izmed družbe umrl. Potem je pa zgrabil ženo za lase, vlekel jo je po sobi ter suval tako dolgo s čevlji, da je onemogla, nakar jo je še večkrat sunil z nožem. In še s krvavim nožem je grozil svojemu 14-letnemu sinu in 10-letni hčeri, da ju takoj umori, ako ne bosta rekla pred sodiščem, da je umoril mater njen brat. Otroka sta govorila resnico; cigan pa se je delal blaznega, a zdravniki so izpoznali, da ni v resnici blazen. Obsojen je bil na smrt, kar je potrdil tudi viši kasacijski dvor.

Društva.

— **Splošno slovensko žensko društvo.** Opozarjamo novič na predavanje g. dra. Tavčarja »Žena in javnost«. Predavanje se bo vršilo jutri, v nedeljo, ob polu 7. uri zvečer v »Mestnem domu« in je javno, t. j. dovoljen je vstop vsakomur.

— **Velika maskarada „Na obali Adrije“** pevskega društva »Ljubljana« bode sigurno prekosila vse svoje društvene prednice. Je pa tudi odbor društva vse sile napel, da se ista za društvo častno in dostojno dovrši. V prvi vrsti divil bode vsakega udeleženika maskarade krasen pogled na sinje Jadransko morje, po kojem bodo pluli razni parobrodi in ribiški čolni, nadalje krasna eksotičnih rastlin dekoracija; kot glavna zanimivost maskarade bode pa sigurno društvena plesna šola, koja je pri sinočni orkestralni skušnji, krasne plesne »Česko narodno četvorko« in »Česko besedo« prizvajalo nič manj kakor 60 parov; torej plesna šola, s koja ne more konkurirati nobeno drugo društvo, kakor se i društvo samo do letos z isto kot tako ponášati ni moglo. Z današnjim dnevom došla je odboru tudi brezžična telegrafična vest, da pripelje točno ob 9. uri zvečer »na obalo Adrije« parnik z otoka Krk obložen s pomarančami in sadjem iz jutrove dežele, posebno z okusnimi pomarančami iz Mešine. Za postrežbo skrbela bode skupina istega parobroda sama. Če se omenimo, da bode postrežba »Na obali Adrije« vse-skozi realna in točna, pri tem pa še, da je vožnja iz najoddaljenejšega dela sveta »Na obalo Adrije« »tour-retour« samo 1 gl., za maske celo 1 kronco in redbino treh oseb 2 gl., torej upa odbor društva, da se p. n. slavno občinstvo v mnogobrojnem številu odzove njega prijaznemu vabilu.

— **Na dnu morja.** »Ljubljanski Sokol« se kaj marljivo pripravlja na tisti znameniti dan, ko se bo korporativno potopil na dno slano-mokrega elementa. Štiri potapljači v rudečih srajcah že dalje časa preiskavajo morská tla, da najdejo kraj brez kamenja in čerij, primeren dostojni sokolski družbi in poraben za plesišče. Ker bo ta globoka ekspedicija »Sokola«, ki se ne vstraši samo bradlje in ročak, ampak tudi stroškov ne, veliko več stala, kot pa je n. pr. stala ekspedicija v Južno Afriko in drugi pustni izleti, zato »Sokol« tudi upravičeno pričakuje, da se bo na dnu morja znašla dostojna, in ne samo dostojna, ampak v prvi vrsti taki okolici primerna družčina. Čudno bi se n. pr. zdelo vsakemu, če bi srečal na dnu morja tiste ciganke, rokokofigure. Poljakinje. Rusinje, Fausta, Mefista, navadne suhozemske clowne i. t. d., kakor smo jih dosedaj čudoma srečavali na vsakem pustnem izletu, bodisi na severnem tečaju, bodisi ob Nilu. Res je sicer, da se lahko ob nerodni uri, ali če piha burja, pripeti tudi najbolj suhemu in neprimerenemu človeku, n. pr. jezuvitu ali policaju, da pade v morje in dospe na njegovo dno. Ali to so neprostoVOLjni slučaji, ki niso posledica psihološkega procesa dotičnikovega, iz katerega bi izviral prostovoljni sklep, podati se na morská tla. »Sokol« pa pričakuje zlasti tako tovaršijo, ki je »na fajhtne« doma in se vsled tega tudi ne ženira, če ji teče pri nosu in pri ustah slanica noter. Take tovarišije je sila mnogo, tako da bi bilo v interesu celokupnosti krasnega prebivanja pod vodo pač želeti, da neprostoVOLjni povodnjaki ne nastopijo v preveliki meri, ali pa sploh ne, če je mogoče. Seveda nikomur se ne more zabraniti, da ne bi nalašč skočil v morje. Lepo pa vendar ni, če se suhozemska bitja vrivajo v mokre kroge. Zato upa »Sokol«, ki se, kakor že povedano, ni zbal visokih stroškov, najti in najeti pravi podmorski raj v pustne namene, da se bo ondi zbrala kolikor toliko nemešana morská družba, povzdigujoča s svojo vnanjostjo okvir, v katerem se giblje in kreta. Ker je pa za ta imenitni dan vsakemu zemljanu podeljena moč, da se precopra — samo če želi — iz navadnega človeka v pravega podmorskega, hočemo tukaj našteti nekaj podmorskega »folka« v daljnjo vporabo. Vsakdo se lahko prelevi n. pr. v ribo, raka, koralo, želvo, povodnega mrliča (Wasserleiche), nereido, tritona, da, celo Neptunovo in Amfitritino podobo more sprejeti, dalje v školjko ali v morskéga polža, v potapljača, v árenka, v morskó rožo ali v anemono, v ostrigo, morskó

vidro, morskó devico, v polipa (morskega) v utvo ali kako drugo morskó ptico, v bisernico i. t. d. i. t. d. — Da bode sestanek v resnično »fajhtni« vodi, o tem se bo vsakdo lahko prepričal s tem, ker bo mogel voziti barko. Gospod Masaryk, ki je vsled svoje okrogline primoran plavati na vrhu, stregel bo zgoraj tistim, ki se bodo blagovolili podati med morskó gladino, z izbornimi in pristnimi morskimi ribami.

— **Plesni venček rakovskih samcev,** kateri se je vršil 4. t. m., bil je v vsakem oziru zelo zanimiv: lepa udeležba, nepretrgana zabava, dobra postrežba gostilničarja g. A. Beleta in nad vse ustrezajoča ljubljanska meščanska godba. Vse to je vplivalo, da se je večer izvršil v popolno zadovoljstvo. Čistega dohodka bilo je 200 K 6., katera svota izročila se je družbi sv. Cirila in Metoda.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 18. januarja. Odločeno je definitivno, da se civilna uprava Dalmacije loči od vojaške uprave. Kot civilni namestnik pride v Dalmacijo baron Erazem Handl, ki slušbuje sedaj v ministrstvu notranjih del. Sinoči se je vršil pred cesarjevim predsedstvom že tretji vojaški svet. Naslednikom dalmatinskega zapovednika barona Davida je bil določen podmaršal Horsetzky. Hrvatje so se zavzemali za necega drugega generala.

Dunaj 18. januarja. Schönerer publicira obširno pojasnilo glede Wolfove afere. Pravi, da tedaj, ko mu je Wolf povedal, da bo imel s Seidlom dvoboj, je po Tschanu, Bareutherju in drugih posredoval, da se stvar izlepa prikrije, in da ne pride v javnost Wolf pa da je njegova posredovanja odbil.

Rim 18. januarja. Železničarji zahtevajo zvišanje plač. Zvišanje bi znašalo 16 milijonov lir na leto. Ker groze železničarji z generalnim štrajkom, se vlada pripravlja na militariziranje železniškega obrata. Vseh železničarjev je 100.000, a mej temi jih je 40.000, ki so še podvrženi vojaški dolžnosti. Če pride do štrajka, hoče vlada te železničarje poklicati pod zastave in jih prisiliti, da kot vojaki izvršujejo železničarsko službo.

Bruselj 18. januarja. Čilska vlada je Burom ponudila, da jim prepušči brezplačno vsakemu po 70 oralov sveta, če se naselijo v Čilski.

London 18. januarja. Na predlog državnega prokuratorja je sodišče izdalo povelje aretirati irskega poslanca Lyncha, ki je služil kot polkovnik v burski armadi, in sicer radi veleizdajstva. Parlament bo Lynchov mandat razveljavil, češ, da Lynch ni vreden biti poslanec.

London 18. januarja. Buri so pod vodstvom Kennyja in Colliersa pri Willowstonu pobili angleški oddelek in pri Janmaribastadu vzeli Angležem 1000 glav govedi.

London 18. januarja. Iz Novega Yorka se poroča, da je bil v raznih mestih močan potres, ki je povzročil veliko škodo. Vest, da je mnogo ljudi ponesrečilo, se dementira.

Darila.

Upravitelstvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda. Gospod Ivan Tosti, gostilničar v Ljubljani, 6 K 96 h iz nabiralnice v gostilni Miramar. — Gospod Matija Hočvar, Velike Lašče, 10 K mesto venca na krsto umrle gospe Hrenove. — Gospod Ivan Rožnik, Brežice, 24 K, darovali prijatelji g. Balona, mesto venca na grob gospe Janežič. — Gospod Makso Domicelj na Rakeku 200 K 6 h. — Skupaj 241 K 2 h. — Živeli!

Corrigendum. V izkazu daril za družbo sv. Cirila in Metoda v »Slovenskem Narodu« z dne 16. t. m. št. 12, vrnila se je neljuba pomota. Gospod Vekoslav Legat v Celovcu poslal je mesto venca gospodu Nollju za družbo sv. Cirila in Metoda 20 K in ne 10 K, kakor stoji tam.

Avstrijska specialiteta. Na želodcu boleha-jočim ljudem priporočati je porabo pristnega »Moll-ovega Seidltz-praska«, ki je preskušeno domače zdravilo in vpliva na želodec krepljivo ter pospešilo na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Škatljica 2 K. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrečno MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (12—1)

Prav domače zdravilo, katero že že nad 40 let hrani za vsak slučaj v nekaterih rodbinah, je »Prasko domače mazilo« iz lekarnar B. Fragnerja, c. kr. dvornega zalagatelja v Pragi. To mazilo se rabi z jako dobrim uspehom, da se rana z obližem pokrije, kadar se je kdo nevarno ranil, rabi se pa tudi, da se prepreči nevaren pripad, tako da se rana po hladnem, bolečino zmanjšujočem vplivu mazila hitreje zaceli. »Prasko domače mazilo« iz lekarnar B. Fragnerja v Pragi se dobiva tudi v tukajšnjih lekarnah. — Glej inserat!

Meteorologično poročilo.

Vilina nad morjem 308-3 m. Srednji tlač 736-0 mm.

Jan.	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24 urah
17.	9. zvečer	741.5	16	sr. jzhod	jasno	0.0 mm.
18.	7. jutraj 2. popol.	740.7 739.1	12 78	sr. jug sl. svzh.	del. oblak. jasno	0.0 mm.

Srednja včerajšnja temperatura 5.9°, nor-
male: -2.5°.

Dunajska borza

dné 17. januarja 1902.

Skupni državni dolg v notah	100.25
Skupni državni dolg v srebru	100.15
Avstrijska zlata renta	120.40
Avstrijska krona renta 4%	96.70
Ogrska zlata renta 4%	119.70
Ogrska krona renta 4%	95.30
Avstro-ogrsko bančne delnice	1605.—
Kreditne delnice	648.—
London vista	239.20
Nemški državni bankovci za 100 mark	117.17
20 mark	23.44
20 frankov	19.03
Italijanski bankovci	93.50
C. kr. cekini	11.30

Teško prebavljenje

katar v želodcu, dyspepsije, pomanjkanje slasti
do jedil, zgago itd. dalje

katari v sapniku,

zaslizenje, kašelj, hripavost so one bolezni, pri
katerih se

MATTONIJEV
GISSHÜBLER
alkalična kislina
po izrekih medicinskih avtoritet rabi z osobi-
tim uspehom. (30-1)

V Ljubljani se dobiva pri Mihaelu Kastnerju in
Petru Lassnik-u in v vseh lekarnah, večjih spece-
rijah, vinskih in delikatesnih trgovinah.

Spreten, trgovsko izobražen

mlad mož

— išče službe —
pri kakem bančnem zavodu (menjalnici) ali ve-
likem trgovskem podjetju kot knjigovodja, saldo-
komptist (računovodja), korespondent v nemškem
in hrvaškem jeziku, ali kot vodja v kako pisarno.

Ponudbe naj se odpošljejo pod „Zanesljiva
moč“ upravnistvu „Slov. Naroda“. (156-1)

!! Revni ljudje !!

zadobé takoj 10 K do 700 K kredita,
če se naprej pošlje 25 vinarjev v poštinih
znamkah za prospekt s sliko na: 169
Brunner's Credithaus
Krakov, poštini predal št. 51.

!! Skoraj zastoj !!

398 okrasnih predmetov
za samo 3 K 60 h.

1 eleg. ura z enoletnim jamstvom s lepo
verzičico, 1 prijetno svileni kravata za gospode
najnovejše mode, 1 krasna bučica za kravato s
simili briljantom, 1 prekrasno pisalno orodje iz
nikla, obstoječe iz 3 predmetov, 1 garnitura ob-
stoječa iz manšetnih, ovratnikovih in pranih gum-
bov, vse iz double-zlata in s patentnim zaklopom,
1 pariška broša za dame, 1 prekrasni prestan za
gospode ali dame, imit. zlata z zlatim kamnom,
1 par elegantnih butonov s simili briljanti, 1 ko-
mad jako dišečega toaletnega mila, 1 navratni
kolier s orientalskimi biseri, 1 poroben zapisnik,
1 smodkin nastavek z jantarem, 1 žepni nož,
1 usnjat mošnjček za denar, 5 komadov čudežnih
orakelnov egipt. vedeževalcev, 1 računarski stroj
„Patenta“, ki v eni sekundi izračuni najtežavnejše
račune (s pojasnilom), 20 predmetov za dopisne
potrebe in še nad 300 raznih komadov, ki so pri
hiši koristni in neobhodno potrebni — gratis.

Vse skupaj z uro, ki je sama tega denarja
vredna, velja le 3 K 60 h.

Razpošilja proti povzetju krakovska razpo-
siljalna trdka (176)

F. Windisch

Krakow No. 89.

Za neugajajoče se vrne denar.

Anton Presker

krojač in dobavitelj uniform avstrijskega
društva železniških uradnikov

Ljubljana, Sv. Petra cesta 16

priloga svojo veliko zalogo

gotovih oblek

za gospode in

dečke, 3

jopic in plašcev

za gospe,

nepremočljivih

havelokov itd.

Obleke po meri se po

najnovejših uzorcih in po

najnižjih cenah solidno in

najhitreje izgotovljajo.

Tužnega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in
znancem, da je naš iskreno ljubljani sin, oziroma brat in
stric, gospod

Josip Wisjan

knjigovodja in c. in kr. rezervni častnik

po dolgi, mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče,
v 29. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb pokojnika bode v nedeljo, dne 19. t. m., ob
3. uri popoldne iz hiše žalosti, Spodnja Šiška 67, na poko-
pališče k sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah.
Dragega rajnega priporočamo v blag spomin.

Spodnja Šiška, dne 18. januarja 1902.

Žalujoči ostali.

Volčji pes

dober čuvaj, 5 let star, se proda v Lju-
bljani, Hradskejeva vas št. 16. (165-1)

Uradno dovoljena (116)

posredovalnica stanovanj in služeb

G. FLUX

Gospodske ulice št. 6

išče muje:

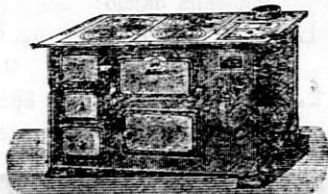
2 blagajničarki; prodajalke za trgo-
vino z mešanim blagom; kuharico za gospo-
sko hišo, 18-20 gld. plače; služabnika za
gospodo v Gorico, hišninjo za otroke (dva
večja otroka), jako dobra služba; dekleta za
vsako službo na Ogrsko; natakarice za Pulj
in Hrvatsko itd. itd.

Priporočam pa posebno spretnega ko-
čijaža, ki izvrstno vozi (tudi četverko), zmer-
nega, zna jahati (kavalerist), z večletnimi izpri-
čevali in jako dobro poizvedbo.

S. Goldschmidt & sin

tovarna štedilnih ognjišč

Wels, Gornje Avstrijsko.

Prenosilna štedilna ognjišča v navadni
opremljeni, kakor tudi z emajlom, porcelanom, z ma-
jolično opazbo, za hišna gospodinjstva, ekonomije,
gostilne in zavode. — Dobivajo se lahko po vsaki
renomirani trgovini z železnino. — Kjer ni zastopa
se naravnost pošilja. (923-38)

Št. 2267.

(179)

Razglas.

V ponedeljek, dne 20. t. m., po-
poludne ob 3. uri vršila se bode v to-
vornem skladišču postaje južne že-
leznice

prostovoljna javna dražba

3 vagonov koruze

katera se bode prodala za vsako ceno.

Dražbeni pogoji naznanili se bodo
kupcem pred začetkom dražbe.

Mestni magistrat v Ljubljani

dne 18. januarja 1902.

Kot blagajnik ali magaciner

išče službe bivši trgovec, vseskozi po-
štenega predživljenja, ki založi tudi po-
trebno varščino.

Cenjene ponudbe dopošljejo naj se
pod „F.“ upravnistvu tega lista, katero
daje tudi daljno pojasnilo. (138-4)

Vabilo

na

VIII. redni občni zbor

„Okrajne posojilnice v Radečah

registrirane zadruge z neomejeno zavezo“

koji se bode vršil

v nedeljo, dne 26. januarja 1902

ob 3. uri popoldne

v prostorih posojilničnega hotela „Narodni dom“

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobritev računov za l. 1901.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev pregledovalcev računov.
6. Sprememba pravil.
7. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi člane

(168)

načelstvo.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu uljudno
naznanjam, da sem prevzela

gostilno „Miramar“

na Starem trgu št. 19

kjer bodem točila pristno vino in
sveže graško pivo ter postregla z
ukusno kuhinjo.

Priporočam se za mnogo-
brojen obisk

z vsem spoštovanjem

(173)

Marija Rakovec.

Preklic.

(171)

Prekličem besede, katere
sem govoril dné 12. t. m. pred
dvema gg. stražnikoma, da se na
Krakovskem nasipu št. 10, l. nad-
stropje, v stanovanju F. Š. slabe
reči godé.
Jože Umek.

Kavarna „Austria“

vsako soboto in ne-
deljo vso noč odprta.

(178-1)

Na prodaj je novo zidana hiša

ob Dunajski cesti, s prodajalnico, mesnico,
konjskim hlevom, skladiščem in lepim
vrtom. — Več se izve pri lastniku v
Dobu št. 97.

(159-1)

Nova prodajalna

(8)

se odda s 1. februarjem t. l.
na Krakovskem nasipu št. 26.

— Spretna —

poštna in brzojavna upraviteljica

želi primerne stopnje.

Oglasila pod I. G. na upravnistvo
„Slov. Naroda“.

(177-1)

Vsak dan sveže

pustne krofe

priporočam

pekarna in slaščičarna

Jakob Zalaznik

Ljubljana, Stari trg 21.

(38-3)

V restavraciji Vospernig

v Gospodskih ulicah št. 3

bo

v soboto, dné 18. in v nedeljo,
dné 19. januarja 1902

domač ples.

Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 15 kr.

K tema veselicam vabita uljudno vse svoje
cenjene goste in prijatelje

(161-2)

Jakob in Marija Vospernig.

Št. 1239.

(180)

Razglas.

V zmislu razpisa c. kr. deželne vlade
z dne 7. januarja 1902 št. 62/Pr. se javno
naznanja, da je bilo društvo „Unio ca-
tholica“, društvo za vzajemno zava-
rovanje škod na Dunaji, z razsodbo
c. kr. nižje avstrijskega namestništva z
dne 26. decembra 1901, št. 120602, ura-
doma razpuščeno in ustavljenje nje-
govega delovanja odrejeno.

Vsled tega je vsako delovanje dru-
štva zlasti sklepanje ali obnavljanje za-
varovalnih pogojev za račun „Unio ca-
tholica“ po organih tega razpuščenega
društva nedopustno.

Mestni magistrat ljubljanski

dne 11. januarja 1902.

Blaž Jesenko

Ljubljana, Stari trg št. 11.

Zaloga vsakovrstnih

klobukov in čepic

perila, kravati itd.

po najnižjih cenah.

MODERCE natančno po životni meri

za vsako starost, za vsaki život in v vsaki faconi

— priporočam —

HENRIK KENDA v Ljubljani, Glavni trg

št. 17.

Skladišče za modno blago, pozamentirje, trakove, šipke, svileni blago, perilo,
a a a a klobuke za dame, tkana in kratka roba na debelo in drobno. a a a a

Mehanik Ivan Škerl

stanuje samo

Opekarska cesta št. 38.

šivalni stroji po najnižjih cenah.

Blekle in v to stroko spadajoča popra-
vila izvršuje dobro in ceno.

Vnanja naročila se točno izvršé.

Brata Eberl

1842.

Prodajalna in komptoar: Miklošičeva cesta št. 6.

Delavnica: Igriške ulice št. 8.

Plesarska mojstra c. kr. drž. in c. kr. priv. južne železnice.

Slikarja napisov.

Stavbinska in pohištvena pleskarja.

Prodaja oljnatih barv, lakov in firnežev

na drobno in na debelo.

Velika izbirla dr. Schoenfeld-ovih
barv v tubah za akad. slikarje.

Zaloga čopičev za pleskarje, sli-
karje in sidarje, štedilnega mazila za
hrastove pade, karbolinjea itd.

Posebno priporočava sl. občinstvu najnovejše,
najboljše in neprecenljivo sredstvo za likanje
sobilnih tal pod imenom „Rapidol“.

Priporočava se tudi sl. občinstvu za vse v na-
jino stroko spadajoče delo v mestu in na deželi
kot priznana resno in fino po najnižjih cenah.

! Raznovrstna južna vina.

Gotov uspeh imajo splošno preizkušene **Kaiserj-eve** karamele iz poprove mete

proti nedostajanju apetita, želod-
čnemu bolu, slabemu in pokvar-
(2344-6) **Jenemu želodcu.**
a
Pristne v zavojih po 25 vin. v Ljubljani pri
Mr. Pr. Mardetschlaeger-ju, v orlovi lekarni
poleg železnega mostu; Milani Levstek-u,
v deželni lekarni pri Mariji pomagaj; Ubald-u
pl. Trnkózy-ju, v lekarni pri zlatem enorogu.
V Novem mestu v lekarni S. pl. Sladojevič.

Epilepsija. (571-45)

Kdor trpi na padavi bolezni, krču ali drugih
nervoznih boleznih, naj zahteva brošuro o tem.
Dobiva se brezplačno in poštino pristo v
Schwanen-Apotheke, Frankfurt a./M.

Glasovir

dobro ohranjen iz 1. dunajske tovarne se
radi preselitve proda po ugodni ceni. —
Istotam je tudi na prodaj **mlad pes**
(Doga) pristne angleške pasme star 8 me-
secev in 80 centimetrov visok.

Kje? pove upravništvo »Slovenskega
Naroda«.

Vsak dan sveže in fine pustne krape

priporoča slaščičarnica (2872-4)

R. Kirbisch-a
Ljubljana, Kongresni trg.

lšče se s 1. februarjem t. l.

stanovanje

za novoporočenca, obstoječe iz 3 sob, ku-
hinje in pritiklin, najraje v bližini Vodmata.
Ponudbe na upravništvo »Slov. Nar.«.

Dobre cenene ure

s 3letnim pisanim jamstvom
razpošilja zasebnikom

HANNS KONRAD

tovarna za ure in eksportna hiša zlatin
Most (Brux) Češko.

Dobra nikelnasta remontoarka . . . gld. 375
Prava srebrna remontoarka . . . 580
Prava srebrna verižica . . . 120
Nikelnasti budilec . . . 195
Moja trdnost je odlikovana s c. kr. orlom, ima
zlate in srebrne medalje razstav ter tisoč in
tisoč priznanih pisem. (2758-10)

Ilustrovan katalog zastoj in poštino pristo.

Fotografski atelije na sv. Petra cesti št. 27 **L. Krema.**

Solidna in cena izdelava slik vsake velikosti.
Izlozbe: na Sv. Petra cesti, v Prešernovih
ulicah in v »Zvezdi«.

Josip Reich

likanje sukna, barvarija in
kemična spiralnica na par
Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4
se priporoča za vsa v to stroko spadajoča
dela.
Postrežba točna. — Cene nizke.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.
Velika zaloga obuval
lastnega izdelka za dame, gospode in otroke
je vedno na izbero.
Vsakršna naročila izvršujejo se točno in
po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in
zaznamujejo. Pri zunanjih naročilih bla-
govoli naj se vzorec vposlati.

Stari trg št. 21.

Pekarija in slaščičarna

Jakob Zalaznik

Prodaja moke

in raznovrstnih živil.

Prodaja drv in oglja.

Stari trg št. 32.

Av gust Repič, sodar

Ljubljana, Kolizejske ulice št. 16
(v Trnovem) 3

izdeluje, prodaja in popravlja vsakovratne

sode

po najnižjih cenah.

Kupuje in prodaja stare vinske posode.

Ign. Fasching-a vdove

ključavničarstvo

Poljanski nasip št. 8 (Reichova hiša)

priporoča svojo bogato zalogo

štedilnih ognjišč

najpriprostejših kakor tudi najfinjših, z žolto
medjo ali mesingom montiranih za obklade s
pečnicami ali kahlami. Popravljanja hitro in
po ceni. Vnarnja naročila se hitro izvrš.

C. kr. priv. tovarna za cement

Trboveljske premogokopne družbe v Trbovljah

priporoča svoj pripoznano izvrsten **Portland-cement** v vedno enakomerni,
vse od avstrijskega društva inženirjev in arhitektov določene predpise gledé tlakovne in od-
porne trdote daleč nadkrijujoči dobroti, kakor tudi svoje priznane izvrstno **apno**.

Priporočila in spričevala

raznih uradov in najstovitejših tvrdk so na razpolago.

Centralni urad:

(2111-17)

Dunaj, I., Maximilianstrasse 9.

Slavnemu tukajšnjemu in potujočemu občinstvu naznanjam uljudno, da sem prevzel
v **Grazarjevem hotelu** na Dunajski cesti št. 32 v Ljubljani

restavrator

v kateri postrezam cenjenim gostom z najbolje pripravljenimi gorkimi in mrzlimi jedmi in
z najboljšimi pičicami.

Točil bodem le najizbornejša pristna, domača dolenska, štajerska (bizelska) in
istrska bela, rudeča in črna vina, Reiningshaus-ovo marcno pivo itd. itd.

V hotelu dobili je vsak čas na novo in lepo popravljene sobe, katere so sl. potujo-
čemu občinstvu zelo prikladne, ker stoji hotel ob dunajski cesti prav blizu kolodvora južne
železnice. — Drage volje sprejemam tudi mesečne naročnike na kosilo in večerjo in zago-
tovljuje vsikdar točno postrežbo in najnižje cene, se uljudno priporočam za prav mnogo-
brojni obisk in beležim

(123-2)

Ivan Pešec.

Šotna stelja in šotna moka.

Desinfekčno sredstvo prve vrste, ki vsega v sé desetkrat več
gnojnice, kakor samo tehta, amonijak zadržuje, ne pospešuje uniče-
valcev salpetra (solitra), zato tudi ne napravlja plesnobe, najboljša
stelja za konjušnice, za hleve goveje živine in kurnike, vmesna pol-
nitev za ameriške ledenice, posipalo za stranišča in klosete, da
se smrad odstrani, najboljše gnojivo za vinograde priporoča s svoje
tovarne v **Babni gorici**, železniška postaja **Škofelca** na
dolenjski železnici: (175)

Ljubljanska delniška družba za šotno industrijo
ravnateljstvo na Dunaju I., Oppotzergasse 4.

Častiti gg. ženini in neveste!

Največja izbira lepih zaročnih in po-
ročnih prstanov, ur, verižic, uhanov in broš
najnovejše vrste.

Namizna oprava (Besteck), svečniki itd.

Veliki novi ceniki s koledarjem gratis in franko.

Uljudno vabim in se priporočam

(114-3)

Fran Čuden

urar, trgovina z zlatino, srebrnino, šivalnimi stroji in biciklji
v Ljubljani, Mestni trg št. 25.

Stanovanje v najem.

Na Dunajski cesti št. 60 odda se s februarjem t. l.
čedno stanovanje: 2 sobi, kabinet, velika kuhinja in shramba za
jedi. Na razpolago je tudi perilna kuhinja. (88-3)

Razglas.

(174-1)

V konkurzno maso **Ludovika Benedik-a**, trgovca v Ljubljani, **Do-
lenjska cesta št. 8** spadajoča **specerijska zaloga blaga**, **prodajal-
niška in hišna oprava s perilom in obleko vred**, cenjena glasom
inventure na **K 5451.88**, se vsled sklepa upniškega odbora proda pod nasled-
njimi pogoji:

Konkurzna masa ne prevzame za kakovost ne za kolikost premičnin, ki jih je
prodati, in tudi ne za v inventarnem zapisniku mogoče nahajajoče se nedostatke,
nikacega poročila. Inventarni zapisnik je na upogled pri podpisnem upravitelju kon-
kurzne mase, kateri daje tudi vsa daljna pojasnila.

Odbor upnikov pridrži si pravico, ponudbe pregledati in jih sprejeti ali jih od-
biti. Tisti ponudnik, katerega ponudba se bode sprejela, zavezan je, plačati v roke
upravitelja kupnino v treh dneh, računati od dneva ko se je obvestil, da je upniški
odbor njegovo ponudbo sprejel, ter prevzeti kupljene premičnine v nadaljnjih treh dneh.

Vsak ponudnik mora svoji ponudbi priložiti 10% cenilno vrednost kot vadij ter
ostane s svojo ponudbo v zavezi do tedaj, ko se je upniški odbor odločil ali jo
sprejme ali ne.

Eventuelno sprejmejo se tudi ponudbe glede trgovinske oprave posebej.
Kdor si hoče ogledati blago, naj se zgleda pri podpisnem upravitelju kon-
kurzne mase.

Ponudbe naj se pošljejo podpisnemu upravitelju mase najpozneje do 24. t. m.

V Ljubljani, dne 17. prosinca 1902.

Dr. Albin Kapus

kot upravitelj konkurzne mase.

Stanje hranilnih vlog:

15 milijonov kron.

Rezervni zaklad:

okroglo 350.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

na Mestnem trgu

zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure do-
poldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene
obresti vsacega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih
obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila
vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezerv-
nega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem
svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo.
Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da
vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar malo-
letnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom
c. kr. poštne hranilnice. Poštno-hranilnične sprejemnice
se dobivajo brezplačno.

(13-3)

Velika maskarada „Na obali Adrije“ „Ljubljana“

v nedeljo, dne 19. januarja 1902, v „Sokolovi“ dvorani „Narodnega doma“

Koroški rimski vrelec

najfinejša planinska kislavoda, izkušena pri vsakem nahodu, posebno otroškem, ob slabem prebavljanju, pri boleznih na mehurju in ledvicah. (18-3)

Zastopstvo za Kranjsko in Primorsko:
Fran Rojnik
Ljubljana, Pred škofjo št. 22.

Varni. znamka: Sidro.

LINIMENT CAPS. COMP.

iz Richterjeve lekarne v Pragi

priznana izborna, bolečine tolažeča mazilo; po 80 h. K 1:40 in K 2 — se dobiva v vseh lekarnah. Pri nakupu tega splošno priljubljenega domačega zdravila naj se jemljejo le originalne steklenice v zaklepnih z našo varstveno znamko „sidro“ iz Richterjeve lekarne, potem je vsako prepricano, da je da je dobil originalni izdelek. (2622-8)

Richterjeva lekarna pri zlatem levu
v Pragi, I. Elizabete cesta 5.

Prasko domače mazilo

iz lekarne

B. FRAGNER-ja v Pragi

Je staro, najprej v Pragi rabljeno domače zdravilo, katero ohrani rane čiste in varuje vnetja in bolečine manjša ter hladi. V puščah à 35 kr. in 25 kr., po pošti 6 kr. več. Razpošilja se vsak dan.

Ako se vpošlje naprej glid. 153, se pošljejo 4/1 pušice, ali za glid. 168 6/2 pušic, ali za glid. 230 6/1 pušic, ali za glid. 248 9/2 pušic franco na vse postaje avstro-ogrske monarhije.

Vsi deli embalaže imajo zraven stoječo zakonito depopovano varstveno znamko.

Glavna zaloga:
B. FRAGNER, c. in kr. dvorni dobavitelj
lekarna „pri črnem orlu“
Praga

Malá strana, ogel Nerudove ulice 203.
Zaloga v lekarnah Avstro-Ogrske.
V Ljubljani se dobiva pri gospodih lekarjih: O. Piccoli, U. pl. Trnkoczy, M. Mardetschläger, J. Mayr. 14-2

Spretna prodajalka

želi takoj vstopiti v službo.

Ponudbe pod „Trgovina“ poste restante Ljubljana. (139-3)

Konjak Julien

najboljši tuzemski konjak

ic dobiva pri
Jr. Buzzolini, Kham
& Murnik in
A. Slacul.

RONCEGN

najmočnejša naravna, arsen in železo
sodružujoča mineralna voda

prporočana po prvih medicinskih avtoritetah anemiji, klorosi, poltnih, živčnih in skih boleznih, mal-ariji itd.

Pitno zdravljenje uporablja se celo let
Zaloga v vseh trgovinah z mineralno vodo v lekarnah. (199)

Kašelj utolaži
preizkušeni in fino okusni
(2344-12) **Kaiserjevi**
prsní bonboni

2740 notarsko overovljen
sprječal jamci za
vseh pri kašlju, hr
vosti, katarju in zasilženju. Me
ponujano naj se zavrne! Zavoje 20 in 40

Zalogo imajo: Mr. Pr. Mardetschläger
Ljubljani, v orlovi lekarni poleg želez
mostu: pri Ubaldy pl. Trnkoczy in v
lekarni Milana Leusteka v Ljubljani. V
vem mestu v lekarni S. pl. Sladojevi

Najnovejše blago

za plesne veselice iz svile, volne in tančice (batista)
priporočila za jako nizke cene

I. Grobelnik

Stolni trg 1. — Ljubljana. — Špitalske ulice 2.

Uzorci za zunaj franco. (50-4)

Kot posebno izbrane toalete so v zalogi pariški in dunajski
vzorci in se posamezno blago na zahtevanje tu naroči.

Naznanilo.

Slav. p. n. občinstvu uljudno naznanjam prevzetje stare, slavnoznane
gostilne „pri Avstrijskem cesarju“

Sv. Petra cesta št. 5 v Ljubljani

kjer bodem točil izborna dolenska, istrska bela in črna vina ter izvrstno
Steinfeldsko marčno pivo bratov Reininghaus.

Znana dobra kuhinja z gorkimi in mrzlimi jedili je vedno na razpolago.

— Vsak petek okusno pripravljene sveže morske ribe. —

Zakurjeno kegljišče oddati je še za nekatere dni.

Čedno opremljene in cenene sobe se slav. potujočemu občinstvu
priporočajo.

Za dobro, ceno in točno postrežbo se jamči.

Za mnogobrojni obisk se priporočila spoštovanjem
(166-1) **J. Tosti.**

K sezoni

K sezoni

ilustrovan cenik se pošilja na zahtevo zastonj.

ilustrovan cenik se pošilja na zahtevo zastonj.

priporočam svojo bogato zalogo pušk najnovejših sistemov in najnovejše vrste,
revolverjev itd., vseh pripadajočih rekvizitov in municije, posebno pa opozarjam na

trocevnne puške

katero izdelujem v svoji delavnici in katere se zaradi svoje lahkote in priročnosti vsakemu
najbolje priporočajo.

Ker se pečam samo z izdelovanjem orožja, se priporočam p. n. občinstvu za mnogo-
brojna naročila ter izvršujem tudi v svojo stroko spadajoče naročbe in poprave točno,
solidno in najceneje.

Z veselo spoštovanjem (105-3)

Fran Sevčik, puškar v Ljubljani, v Židovskih ulicah.

Založena 1847. Založena 1847.

Tovarna pohištva
J. J. NAGLAS

v Ljubljani

Zaloga in pisarna: Turjaški trg št. 7
Tovarna s stroji: Trnovski pristan št. 8-10

priporočila po najnižji ceni:

oprave za spalne sobe, oprave za jedilne
sobe, oprave za salone, žimnate mo-
droce, modroce na peresih, otroške
vozičke, zastore, preproge itd.

Prodaja na drobno in debelo. Ceniki brezplačno.

Klobuke

najnovejši fačone
priporočam po nizki ceni.

J. S. Benedikt

Ljubljana, Stari trg, tik moje
glavne prodajalne na voglu.

Darila za vsako priliko!
Frid. Hoffmann
— urar —
v Ljubljani, Dunajska cesta

priporočila svojo največjo zalogo vseh vrst

žepnih ur

slatih, srebrnih, iz
tule, jekla in nikla,
kakor tudi stenskih
ur, budlik in salon-
skih ur, vse samo
dobro do najfinejše
kvalitete po nizkih
cenah.

Novosti
v žepnih in sten-
skih urah so vedno
v zalogi.

Popravila se izvršujejo najtočneje.

Optični zavod
J. P. GOLDSTEIN

Ljubljana, Pod trančo 1
priporočila svojo veliko zalogo

vsakovrstnih očal, lov-
skih in potnih daljno-
gledov, kakor tudi vseh
optičnih predmetov.

Zaloga fotografskih aparatov.

Vsa v to stroko spadajoča popravila
in vnanja naročila točno in ceno.

Pri nakupovanju
suknenega in manu-
fakturnega blaga
se opozarja na trdko

HUGO IHL

v Ljubljani
v Špitalskih ulicah števil. 4.

Velika zaloga
suknenih ostankov.